

forslaget om halvt laasede Vande, ikke er Udtryk for nogen Enighed mellem Landstinget og Folketinget. Der blev tværtimod ved første Behandling i Fjor her i Folketinget gjort opmærksom paa, at man var betænkelig ved, at Landstinget igen havde indsat nogle flere laasede Vande, end Folketinget havde ved sin Behandling. Jeg skal derfor kun udtale, at jeg i mange Punkter kan dele den ærede Talers Anskuelse, og at vi allerede i det Udvalg, der var nedsat i Fjor, havde disse Punkter under Overvejelse.

Landbrugsministeren (Hage): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der sidst talte, i, at der ikke er nogen Grund til at komme ind paa en indgaaende Forhandling om dette Lovforslag, da det flere Gange har foreligget til Behandling i det høje Ting, og de forskellige Opfattelser, som maatte være til Stede om, efter hvilke Principper Saltvandsfiskeriforholdene her i Landet rettest bør ordnes, maa formodes fuldt ud at være komne til Orde. Det er derfor naturligst at betragte Lovforslagets Fremkomst her som en Fortsættelse af Forhandlingerne i Fjor, hvor som bekendt Sagen gik til Udvalg, og dette Udvalg afgav en Beretning, men ikke naaede til at afgive en Betænkning om de enkelte Ændringsforslag; Udvalget kunde ønske at stille. Jeg skal derfor ogsaa følge det ærede Medlem for Tistedes (Trolle) Eksempel om ikke at komme ind paa en Forhandling. Jeg skal kun her i Almindelighed udtale, at jeg desværre maa erkende, at de Vanskeligheder, som al Tid have været til Stede for at komme overens om en Ordning af Saltvandsfiskeriet her i Landet, endnu ere til Stede. Jeg tænker her navnlig paa to Ting. Jeg tænker paa, at Fiskerbefolkningen i og for sig ikke er enig om, hvad den ønsker, idet der er og maa være forskellige Opfattelser om, hvorledes Forholdet bør ordnes, alt efter, paa hvilken Maade de drive deres Erhverv, med faste eller flydende Redskaber, om det er Havfiskere eller Kystfiskere. Men jeg tænker her særlig paa den usalige, havde jeg nær sagt, Aalegaardsparagraf, som vi endnu ikke ere komne synderlig vidt med. Her staa Kystejernes og Fiskernes Interesser saa direkte mod hinanden, at det jo maa være ret vanskeligt for os alle, som jo sikkert ville gøre nogenlunde lige Ret og Skel mellem dem, at finde det rette. Det er mit Haab, at man trods disse Vanskeligheder dog endelig skulde naa til en Ordning, og deri bestyrkes jeg ogsaa der-

ved, at Landstinget, efter at have modtaget Folketingets Forslag, da det sendte det tilbage, ikke i nogen væsentlig Grad havde gjort Ændringer deri. Jeg havde selv Lejlighed til at udtale, at jeg fandt Forslaget i alt væsentligt godt og brugbart, og jeg tror, det maa indrømmes — jeg har heller ikke hørt Klager over det fra dette Ting i saa Henseende — at Landstinget ikke har foretaget væsentlige Forandringer, saa at Udsigterne til at komme overens slet ikke vilde være saa mørke, naar man kunde komme over Aalegaardsspørgsmaalet. I saa Henseende skal jeg erklære mig villig til at gøre mit yderste, for at man endelig paa en heldig Maade kan løse det Spørgsmaal. Jeg kan føje et lille Punkt til, nemlig at det ogsaa forudsættes, at man her i Tinget ikke vil gøre alt for mange Forandringer i det, man fandt godt for et Par Aar siden. Jeg erkender, at der naturligvis kan være indtruffet Forhold i Mellemtiden, som kunde gøre at det, som dette Ting fandt rigtigt for to Aar siden, nu paa et enkelt Punkt kunde ønskes ændret, men jeg maa dog anbefale Maadehold i saa Henseende, fordi jeg tror, det vil berede Sagen Vanskeligheder, naar man paa væsentlige Punkter forandrer det, som det høje Ting for 2 Aar siden fandt var det rette og rigtige. Jeg fremkommer med disse Udtalelser af Hensyn til det Foredrag, den ærede tidligere Ordfører i Fjor fremkom med her i Tinget, idet han paa en hel Del Punkter ønskede Ændringer i det, som Folketinget selv havde sendt op til Landstinget for et Par Aar siden. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ravn) kom ind paa enkelte Detailspørgsmaal, og jeg skal gerne tage hans Henstillinger under Overvejelse. Han udtalte meget rigtig, at de Bestemmelser, som stod i det nuværende Forslag med Hensyn til laasede Vande, vare et Kompromis. Jeg tror, at man al Tid paa dette Punkt er nødt til at nøjes med Kompromiser. Hvorvidt man vil gaa i at frigive de laasede Vande, derom skal jeg gerne forhandle med det eventuelle Udvalg, men jeg skal over for det ærede Medlems Udtalelse om, at man i sin Helhed var enig om Unyttigheden af laasede Vande, sige, at det er man ingenlunde enig om, og at der staaer ret skarpe Meninger mod hinanden paa dette Omraade. Men det er som sagt et Omraade, hvor man maa se at komme overens ved at komme hinanden i Møde, og netop den Bestemmelse, som det ærede Medlem omtalte, i § 32, som indskrænker Tiden for Laasningen, er et